

نقش سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان در پیش‌بینی ترس از شادی دانشجویان

امیر محمد جلالیان^۱، قاسم آهی^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

زمینه و هدف: ترس از هیجان‌های منفی نقش مهمی در تنظیم هیجان ناسازگار دارد و زمانی که چنین هیجان‌هایی تجربه می‌شوند افراد ممکن است درگیر اجتناب از هیجان شوند. بر این اساس مطالعه حاضر باهدف بررسی نقش سرگردانی ذهنی (Mind wandering) و سفر ذهنی در زمان (Mental time travel) در پیش‌بینی ترس از شادی (Fear of happiness) انجام شد.

مواد و روش‌ها: این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری آن شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر بیرجند در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ بود. تعداد اعضای نمونه ۵۰۰ نفر در نظر گرفته شد. برای انتخاب نمونه روش نمونه‌گیری خوشه‌ای بکار رفت. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از مقیاس ترس از شادی (Fear of Happiness Scale یا FHS)، پرسشنامه سرگردانی ذهنی (Mind-Wandering Questionnaire یا MWQ) و مقیاس سفر ذهنی در زمان (Mental Time Travel Scale یا MTTS) انجام شد. برای بررسی فرضیه‌های پژوهش از تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که بین سرگردانی ذهنی و ترس از شادی همبستگی مثبت و معنی‌دار وجود دارد. همچنین، بین سفر ذهنی در زمان (گذشته و آینده) و ترس از شادی رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد ($p < 0/01$). ترس از شادی از طریق سرگردانی ذهنی، سفر ذهنی در زمان گذشته و سفر ذهنی در آینده پیش‌بینی می‌شود. به علاوه، سه مدل روی هم ۱۹ درصد واریانس ترس از شادی را تبیین می‌کنند.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان‌دهنده نقش سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان (گذشته و آینده) در پیش‌بینی ترس از شادی است؛ بنابراین در نظر گرفتن نقش این متغیرهای پیش‌بین توسط متخصصان، درمانگران و برنامه ریزان به هنگام کار با دانشجویان و به‌طور خاص در مراکز مشاوره‌ای و درمانی ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: سرگردانی ذهنی، سفر ذهنی در زمان، شادی.

ارجاع: جلالیان محمدتقی، آهی قاسم. نقش سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان در پیش‌بینی ترس از شادی دانشجویان. مجله تحقیقات علوم رفتاری ۱۳۹۸؛ ۱۷(۱): ۲۱-۱۲.

پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۴/۱۶

دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۱/۲۶

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

۲- استادیار، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

Email: Ahigh1356@yahoo.com

نویسنده مسئول: قاسم آهی

مقدمه

حجم فزاینده‌ای از پژوهش‌های اخیر بر اهمیت مفهوم شادی (Happiness) به عنوان یکی از تعیین‌کننده‌های مهم سلامت در زندگی تأکید دارند (۱). شادی به شیوه نگاه افراد به جنبه‌های متفاوت زندگی‌شان بستگی دارد. همچنین می‌تواند به عنوان تظاهر بهزیستی شخصی که ترکیبی از ارزیابی شخص از حالت‌های هیجانی و رضایت از زندگی است، تعریف شود (۲). باوجوداین، جستجو برای به حداکثر رساندن لذت همیشه انرژی‌دهنده رفتار انسان نیست. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که در بعضی موارد افراد ترجیح می‌دهند به جای هیجان‌های خوشایند، هیجان‌های ناخوشایند را تجربه کنند (۳). بسیاری از مردم از هیجان‌های مثبت نظیر احساس امنیت و شادی ترس دارند، زیرا بر این باورند که شادی دائمی نیست یا اگر شاد باشند چیزهای بدی برای آن‌ها اتفاق می‌افتد (۴). ترس از شادی (Fear of happiness) باور به این اعتقاد است که شادی ممکن است پیامدهای منفی داشته باشد. این ترس به عنوان نفرت از تجربه و یا تظاهر شادی به خاطر این باور که شادکامی می‌تواند باعث وقوع چیزهای بد شود، تعریف شده است (۵). افراد به چهار دلیل ممکن است دچار ترس از شادی شوند که عبارت‌اند از: ۱) شخص شاد به لحاظ اخلاقی یک شخص بد در نظر گرفته می‌شود، ۲) برای فرد شاد چیزهای بدی اتفاق می‌افتد، ۳) به زبان آوردن و ۴) جستجوی شادی چیز خوبی نیست (۶).

فرض بر این است که ترس از شادی می‌تواند تحت تأثیر پاسخ افراد به رویدادهای زندگی باشد. یک‌سوم تا نیمی از زندگی ما تحت تأثیر یک پدیده عمده یعنی سرگردانی ذهنی (Mind-wandering) قرار دارد که رابطه نزدیکی با خلق منفی دارد (۷). سرگردانی ذهنی فرایندی است که طی آن توجه از تکلیف جاری منحرف شده و بر محتوایی متمرکز می‌شود که ذهن فی‌نفسه تولید کرده است. یافته‌ها نشان می‌دهد که حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد از دانشجویان تجارب سرگردانی ذهنی را گزارش می‌کنند (۸). تقریباً هیچ یافته منتشرشده‌ای که به طور مستقیم رابطه بین سرگردانی ذهنی و ترس از شادی را بررسی کرده باشد، مشاهده نشد. بااین حال در ادامه پژوهش‌هایی در مورد رابطه بین سرگردانی ذهنی و سایر اختلال‌های روان‌شناختی گزارش می‌شود که تا حدی می‌توانند روشن‌کننده

رابطه و اهمیت موضوع این پژوهش باشند. یافته‌های مطالعه‌های با حجم نمونه بزرگ نشان داد که افراد دارای سرگردانی ذهنی بالا در مقایسه با افراد بدون سرگردانی زندگی غیر شادتری دارند (۹). Luo و همکاران دریافتند که باورهای فراشناختی رابطه بین سرگردانی ذهنی و عاطفه منفی را میانجی می‌کنند (۸). مطالعه دیگری نشان داد که نوجوانان با سطوح بالای سرگردانی ذهنی عزت‌نفس پایین‌تری دارند که با کاهش رضایت از زندگی همراه است (۹). Mrazek و همکاران گزارش کردند که سرگردانی ذهنی با عملکرد بدتر در تکالیف نیازمند توجه و درک و فهم در حین خواندن مرتبط است (۱۰). Marchetti و همکاران دریافتند که افزایش افکار منفی و سرگردانی ذهنی با سطوح بالاتر افسردگی مرتبط هستند (۱۱). مطالعات دیگر رابطه بین سرگردانی ذهنی با افسردگی، ذهن آگاهی (۱۲)، سطوح پایین خلق و تفکر منفی (۱۳) را گزارش کرده‌اند. همان‌طور که پیش‌ازین اشاره شد در هیچ مطالعه‌ای رابطه بین سرگردانی ذهنی و ترس از شادی مورد بررسی قرار نگرفته است و بررسی این رابطه می‌تواند تا حدی روشن‌کننده کارکرد سازگاران-ناسازگاران سرگردانی ذهنی در پیش‌بینی ترس از شادی باشد.

سفر ذهنی در زمان (Mental time travel) متغیر پیش‌بین دیگری است که رابطه آن با ترس از شادی بررسی می‌شود. سفر ذهنی در زمان به عنوان توانایی یادآوری رویدادهای گذشته از حافظه رویدادی و پیش‌بینی کردن یا تصویرسازی رویدادهای آینده تعریف شده است. به عبارت دیگر سفر ذهنی در زمان شامل سفر ذهنی به آینده از طریق مجسم سازی رویدادهای احتمالی آینده و سفر ذهنی به گذشته از طریق یادآوری رویدادهای گذشته است (۱۴). این سازه شامل حافظه رویدادی گذشته، توجه به آینده و فهم اینکه چگونه این دو به هم ارتباط می‌یابند، می‌شود. از چشم‌انداز زیستی سفر ذهنی ارزش تکاملی دارد زیرا شامل بهینه‌سازی فرایندهای تصمیم‌گیری، روش‌های حل مسئله کارآمدتر، آمادگی برای نیازهای آینده و شکل‌دهی اهداف به منظور اجرای اعمال در زمان‌های خاصی در آینده می‌شود (۱۵). شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد نقص در کارکرد سفر ذهنی در زمان با مشکلاتی در کارکرد حرفه‌ای و اجتماعی همراه است. برای مثال

مشخص شده است که افراد مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه (Post-Traumatic Stress Disorder یا PTSD) در شکل‌گیری حافظه دورهای و سفر ذهنی در زمان نقص‌های زیادی گزارش می‌کنند (۱۴). یافته‌های دیگر بیانگر آن است که کاهش توانایی سفر به زمان مرتبط با آینده با قماربازی مرضی رابطه دارد. ظرفیت بالاتر برای سفر ذهنی در زمان کارایی افراد در یادگیری اجتماعی را بهبود می‌بخشد. همچنین زمانی که تکالیف شناختی از جمله سفر ذهنی در زمان یا خود فرافکنی شناختی محتوای تهدیدکننده داشته باشد، مؤلفه‌های شناختی و عاطفی پارانوایا ظاهر می‌شوند و عملکرد در تکالیف شناختی به شدت با این مؤلفه‌ها هم‌بسته است (۱۸). سرانجام گزارش شده است که سفر ذهنی در زمان با ویژگی‌هایی نظیری شخصیت (۱۹)، نظام اهداف شخصی (۲۰)، انگیزش پیشرفت، تلاش و عملکرد (۲۱) رابطه دارد.

با این حال مشخص شده است که سفر ذهنی در زمان برای تصمیم‌گیری ضرورت دارد و به‌طور خاص یک مانع انگیزشی است که مانع تصمیم‌گیری‌های کوتاه‌مدت و تکانشی می‌شود. سفر ذهنی در زمان در زندگی روزمره رایج است، از رفتارهای انطباقی و خودکنترلی حمایت می‌کند، انعطاف‌پذیری در موقعیت‌های جدید و متنوع را افزایش می‌دهد تا از این طریق طرح‌های راهبردی طولانی‌مدت برای پیگیری اهداف انتخابی را گسترش دهند (۱۶). علی‌رغم وجود یافته‌هایی درباره نقش سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در پیش‌بینی نشانگان روان‌شناختی هیچ مطالعه‌ای رابطه بین این متغیرها با ترس از شادی را بررسی نکرده است. از آنجاکه ترس از شادی یک باور نسبتاً پایدار مهم برای پیامدهای زندگی است (۲۲)، محققان سعی کرده‌اند تا پیش‌بینی‌های احتمالی مفاهیم مرتبط با شادی را شناسایی کنند. از این‌رو مطالعه حاضر باهدف پاسخ‌گویی به این سؤال انجام شد که آیا سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان در پیش‌بینی ترس از شادی نقش دارند؟

مواد و روش‌ها

این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری آن را کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر بیرجند در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ تشکیل دادند. به نظر Guilford حداقل

حجم نمونه ۲۰۰ نفر است. Comrey پیشنهاد کرده است گروه نمونه ۱۰۰ نفری ضعیف است، ۲۰۰ نفری نسبتاً مناسب است، ۳۰۰ نفری خوب، ۵۰۰ نفری خیلی خوب و ۱۰۰۰ نفری عالی است (۲۳). بر این اساس تعداد اعضای نمونه در این پژوهش ۵۰۰ نفر در نظر گرفته شد. برای انتخاب نمونه روش نمونه‌گیری خوشه‌ای مرحله‌ای استفاده شد. ابتدا لیست رشته‌ها تهیه و کدبندی شدند. سپس از بین کدهای انتخابی به‌طور تصادفی ۱۰ کد و از هر کد رشته سه کلاس انتخاب شد. پس از انتخاب کلاس‌ها، مشخص شدن روزهای حضور دانشجویان رشته‌های موردنظر در طول هفته و هماهنگی با مسئولان، پرسشنامه‌ها تکمیل گشت. دانشجوی شاغل به تحصیل در دانشگاه آزاد بیرجند و رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش جزو معیارهای ورود به پژوهش بود. معیارهای خروج از مطالعه نیز شامل عدم تمایل به شرکت در مطالعه یا نقص در تکمیل پرسشنامه‌ها بود. ملاحظات اخلاقی این پژوهش شامل رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش، تأکید بر محرمانه ماندن اطلاعات و اجتناب از آسیب رساندن به شرکت‌کنندگان بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو بخش توصیفی و استنباطی صورت گرفت. از شاخص‌های میانگین و انحراف معیار برای تفسیر سطح توصیفی داده‌ها و از تحلیل رگرسیون چندگانه در سطح استنباطی استفاده شد. داده‌ها به کمک نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۲ تحلیل شد. برای گردآوری داده‌ها از سه پرسشنامه استاندارد زیر استفاده شد.

مقیاس ترس از شادی (Fear of Happiness)

Scale یا FHS: یک پرسشنامه ۵ ماده‌ای است که توسط جوشنلو (۲۲) ساخته شده است. مواد این پرسشنامه بر روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از هرگز (۱) تا همیشه (۵) درجه‌بندی می‌شوند. با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی و مدل یابی چند متغیری ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه در ۱۴ کشور بررسی شده است. نتایج نشان داد که این پرسشنامه هم در سطح فردی و هم در سطح فرهنگی ویژگی‌های ساختاری مناسبی دارد. ضرایب آلفای کرونباخ این پرسشنامه در کشورهای مختلف در دامنه ۰/۵۱ (نمونه روسی) تا ۰/۸۸ (نمونه ایرانی) گزارش شده است. روایی پیش‌بین این پرسشنامه از طریق پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی ($r = -0.23$) و مقیاس هم‌رنگی

و پس از تجربه، مسافرت در زمان، دیدن، شنیدن و احساس هیجان را شامل می‌شود. از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شود تا یک رویداد شخصی مثبت مرتبط با گذشته را به یاد بیاورند. همچنین از آن‌ها خواسته می‌شود تا یک رویداد شخصی مثبت مرتبط با آینده را تصور کنند. به منظور کنترل اثرات مهم و والانس رویدادهای شخصی از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شود تا مهم‌ترین و مثبت‌ترین رویداد را به یاد بیاورند یا تصور کنند و احساس خود نسبت به آن را بر روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای در ۱۳ موقعیت امروز، دیروز/فردا، یک هفته قبل/بعد، یک ماه قبل/بعد، یک سال قبل/بعد، ۵ سال قبل/بعد و ۱۰ سال قبل/بعد درجه‌بندی کنند. تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش پروماکس ساختار چهار عاملی را استخراج کرده است که ۶۰/۸۹ درصد واریانس را تبیین می‌کند. شاخص‌های تحلیل عاملی تأییدی ($p < 0.001$, $GFI = 0.89$, $CIF = 0.94$, $RMSEA = 0.075$) $\chi^2 = 312.37$, $df = 128$) نیز برازش مدل چهار عاملی را تأیید کرده است. همچنین ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های چهارگانه به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۸، ۰/۹۰ و ۰/۸۹ گزارش شده است (۲۵). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اول ۰/۸۳ و برای عامل دوم ۰/۷۹ محاسبه شد. شاخص‌های تحلیل عاملی تأییدی ($p < 0.05$, $df = 33$, $\chi^2 = 173$, $CIF = 0.97$, $NFI = 0.97$, $AGFI = 0.90$, $RMSEA = 0.094$, $GFI = 0.94$) نشان‌دهنده برازش مناسب این مقیاس بود.

یافته‌ها

برای پاسخ‌گویی به سؤال پژوهش حاضر ابتدا اطلاعات توصیفی و سپس تحلیل‌های آمار استنباطی ارائه گردید. از مجموع ۵۰۰ پرسشنامه توزیع شده ۲۵۸ مورد دختر (۵۱/۶۰ درصد) و ۲۴۲ نفر پسر (۴۸/۴۰ درصد) بودند. دامنه سنی آن‌ها ۱۷ تا ۴۲ سال (میانگین سنی ۲۳/۴۰ و انحراف معیار ۴/۵۴) بود. از مجموع ۵۰۰ نفر، ۱۰۳ نفر زیر ۲۰ سال (۲۰/۶۰ درصد)، ۱۸۷ نفر ۲۰ تا ۲۵ سال (۳۷/۴۰ درصد)، ۱۱۲ نفر ۲۶ تا ۳۰ سال (۲۲/۴۰ درصد)، ۶۴ نفر ۳۱ تا ۳۶ سال (۱۲/۸۰ درصد) و ۳۴ نفر ۳۶ سال به بالا (۶/۸۰ درصد) سن داشتند. در جدول ۱ میانگین، انحراف معیار و ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

با جماعت ($I = 0.60$) مناسب بوده است. شاخص‌های تحلیل عاملی تأییدی در همه نمونه‌ها مناسب بوده است. در نمونه ایرانی شاخص‌ها ($\chi^2 = 4.01$, $df = 4$, $p > 0.05$) گزارش شده است (۲۴). از آنجاکه این پرسشنامه در ایران هنجاریابی نشده است برای تعیین روایی و اعتبار پرسشنامه به ترتیب از روش تحلیل عاملی تأییدی و روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۹ محاسبه شد. شاخص‌های تحلیل عاملی تأییدی ($p < 0.05$, $df = 0.5$, $\chi^2 = 23.72$, $CIF = 0.99$, $NFI = 0.99$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.087$, $GFI = 0.98$) حاکی از برازش مناسب این پرسشنامه بود.

پرسشنامه سرگردانی ذهنی (Mind-Wandering Questionnaire یا MWQ):

ابزاری است که توسط Mrazek و همکاران (۱۰) ساخته شده است. این پرسشنامه ۵ ماده دارد که بر روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از هرگز (۱) تا همیشه (۵) درجه‌بندی می‌شوند. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نشان‌دهنده ساختار تک عاملی این پرسشنامه بوده است و روی هم‌رفته ۶۳/۱۶ درصد از واریانس کل را تبیین نموده است. سرگردانی ذهنی و نمره‌های درک خواندن همبستگی منفی داشتند. به علاوه سطوح بالاتر سرگردانی ذهنی پیش‌بینی کننده خلق بدتر، رضایت زندگی کمتر، استرس بیشتر و عزت‌نفس کمتر بوده است. سرانجام ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۲ برآورد شده است (۲۴). از آنجاکه این پرسشنامه در ایران هنجاریابی نشده است برای تعیین روایی و اعتبار این پرسشنامه به ترتیب از تحلیل عاملی تأییدی و روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۴ بود. شاخص‌های تحلیل عاملی تأییدی ($p < 0.05$, $df = 5$, $\chi^2 = 2.08$, $CIF = 0.97$, $NFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.092$, $GFI = 0.98$) نشان‌دهنده برازش مناسب این پرسشنامه بود.

مقیاس سفر ذهنی در زمان (Mental Time Travel Scale یا MTTS):

این مقیاس شامل ۱۰ ماده مرتبط با رویدادهای گذشته و آینده است که توسط Eren (۲۵) ساخته شده است. MTTS مواردی چون رویدادهای ذهنی پیش

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی و ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	سرگردانی ذهنی	سفر ذهنی (گذشته)	سفر ذهنی (آینده)	ترس از شادی
سرگردانی ذهنی	-			
سفر ذهنی (گذشته)	-0.09^*	-		
سفر ذهنی (آینده)	-0.10^*	0.56^{**}	-	
ترس از شادی	0.33^{**}	-0.30^{**}	-0.25^{**}	-
میانگین	۱۳/۷۸	۱۷/۰۲	۱۶/۶۶	۱۱/۲۳
انحراف استاندارد	۳/۸۶	۴/۶۶	۴/۸۲	۵/۰۳

** $p < 0.01$ ، * $p < 0.05$

بر اساس نتایج جدول ۱ بیشترین همبستگی مشاهده شده بین سفر ذهنی در زمان (آینده) و سفر ذهنی در زمان (گذشته) مشاهده شد ($p = 0.01$). به علاوه کمترین همبستگی بین سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی (گذشته) مشاهده شد ($p < 0.05$). برای پیش‌بینی ترس از شادی از طریق سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان (گذشته و آینده) از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد. قبل از تحلیل داده‌ها مفروضه استقلال باقیمانده‌ها به کمک آماره دوربین و اتسون (Durbin-)

بر اساس نتایج جدول ۱ بیشترین همبستگی مشاهده شده بین سفر ذهنی در زمان (آینده) و سفر ذهنی در زمان (گذشته) مشاهده شد ($p = 0.01$). به علاوه کمترین همبستگی بین سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی (گذشته) مشاهده شد ($p < 0.05$). برای پیش‌بینی ترس از شادی از طریق سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان (گذشته و آینده) از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد. قبل از تحلیل داده‌ها مفروضه استقلال باقیمانده‌ها به کمک آماره دوربین و اتسون (Durbin-)

جدول ۲: نتایج تحلیل رگرسیون مربوط به پیش‌بینی ترس از شادی از طریق سرگردانی ذهنی و سفر ذهنی در زمان

مدل	متغیرهای پیش‌بین	R	RS	F	B	خطای استاندارد	β	t	P	تحمل	تورم	دوربین و اتسون
اول	سرگردانی ذهنی	۰/۳۲	۰/۱۰	۵۷/۹۹	۰/۳۸	۰/۰۵	۰/۲۹	۷/۲۱	۰/۰۰۱	۰/۹۹	۱/۰۱	
دوم	سفر ذهنی (گذشته)	۰/۴۲	۰/۱۸	۵۴/۲۰	۰/۲۳	۰/۰۵	۰/۲۲	-۴/۴۲	۰/۰۰۱	۰/۸۶	۱/۰۴	۱/۸۷
سوم	سفر ذهنی (آینده)	۰/۴۳	۰/۱۹	۳۷/۸۰	۰/۱۱	۰/۰۵	-۰/۱۰	-۲/۰۷	۰/۰۴	۰/۸۷	۱/۰۴	

از شادی می‌کاهد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که سرگردانی ذهنی پیش‌بینی کننده ترس از شادی است. این یافته با یافته‌های سایر پژوهشگران (۸، ۹، ۲۶-۳۰) همسو است. این پژوهش‌ها دامنه گسترده‌ای از تأثیرات سرگردانی ذهن بر عاطفه منفی را مورد توجه قرار داده‌اند (۸). به عنوان مثال گزارش شده است که سرگردانی ذهنی همبستگی مثبتی با بی‌حوصلگی و افسردگی دارد و ذهن‌های سرگردان اغلب به مسائل ناخوشایند می‌اندیشند (۲۶). همسو با این نتایج Poerio و همکاران (۷) نشان داده‌اند

مدل اول نشان می‌دهد که ۱۰ درصد از واریانس مشاهده شده ترس از شادی از طریق سرگردانی ذهنی توجیه می‌شود ($R^2 = 0.10$). اضافه شدن مدل دوم (سفر ذهنی در زمان گذشته) و مدل سوم (سفر ذهنی در آینده) به ترتیب سبب افزوده شدن ۸ و ۱ درصد به واریانس قبلی می‌شود. بدین ترتیب سه مدل روی هم ۱۹ درصد واریانس ترس از شادی را تبیین می‌کنند ($R^2 = 0.19$). بر این اساس اگر سرگردانی ذهنی به اندازه یک واحد افزایش یابد، این تغییر به ترتیب به اندازه ۰/۲۹ نمرات ترس از شادی را افزایش می‌دهد. به علاوه یک واحد افزایش در سفر ذهنی در زمان (گذشته) و سفر ذهنی (آینده) به ترتیب به اندازه ۰/۲۲ و ۰/۱۰ واحد از ترس

که خود محتوای عاطفی سرگردانی ذهنی پیش‌بین این حزن و اندوه است. Stawarczyk و همکاران (۲۸) بیان کردند که ذهن آگاهی و سبک رمزگذاری (Encoding style) نقش میانجی را در رابطه بین سرگردانی و آشفتگی روان‌شناختی بازی می‌کنند. کیفیت پایین خواب میانجی رابطه بین فراوانی خیال‌بافی/سرگردانی ذهنی و عاطفه منفی است (۲۹). همچنین مشخص شده است که بین سرگردانی ذهنی و نشانه‌های وسواس رابطه مثبت و معناداری وجود دارد (۳۰) پژوهش‌های دیگر با بررسی رابطه بین سرگردانی ذهنی و شادکامی دریافتند که اندوه یکی از پیامدهای سرگردانی ذهن است (۱۳).

در تبیین نتایج فوق می‌توان گفت افرادی که از وضعیت خود آگاه نیستند اغلب منابع توجهشان را بر پردازش درونی متمرکز می‌کنند و کمتر بر اهداف خود متمرکز می‌شوند. به عبارت دیگر سرگردانی ذهنی بدون آگاهی منجر به فعال‌سازی پردازش خودکار و غیرارادی می‌گردد و عاطفه منفی بیشتری را به دنبال دارد؛ بنابراین از آنجایی که چنین افرادی اغلب دست به پردازش منفی و غیرارادی می‌زنند، فراوانی سرگردانی ذهنی بیشتری دارند (۱۲). مشخص شده است که افکار فرد در حالت سرگردانی ذهن اغلب معطوف به پردازش اهداف مرتبط به خود می‌باشند و شکل‌گیری نگرانی شخصی در او می‌تواند سرگردانی ذهنی‌اش را افزایش دهد (۹). Killingsworth و Gilbert (۱۲) معتقدند که سرگردانی ذهنی می‌تواند ذهن اندوهگین (Unhappy mind) را به دنبال داشته باشد. ذهن اندوهگین مضطرب هنگام سرگردانی ذهنی احساس غم یا اضطراب بیشتری دارد و چنین شناخت‌های منفی در طول سرگردانی ذهن می‌تواند خلق منفی را تشدید کند. در حمایت از چنین یافته‌هایی مشخص شده است که افراد دارای سطوح بالای سرگردانی ذهنی، حالت، به طور معمول توجه کمتری به تجربه فعلی‌شان دارند، اغلب بر عواطف و افکارشان تمرکز می‌کنند و خود اندیشی بی‌اختیار (Spontaneous self-reflection) می‌تواند عزت‌نفس آن‌ها را کاهش دهد و این مسئله منجر به کاهش رضایت از زندگی در آن‌ها می‌گردد (۹). به عبارت دیگر، سرگردانی ذهنی از طریق بالا بردن آمادگی برای افکار منفی و یا افزایش توجه به خود که با عاطفه منفی رابطه دارد می‌تواند رضایت از زندگی را کاهش دهد (۱۱).

یافته‌های مربوط به نقش سفر ذهنی در زمان در پیش‌بینی ترس از شادی با یافته‌های پژوهش‌های قبلی همسو بود و نشان داد که سفر ذهنی در زمان ترس از شادی را کاهش می‌دهد. به عنوان مثال، بیان شده است که اختلال در سفر ذهنی در زمان و حافظه رویدادی در بیماران مبتلابه آلزایمر با ناتوانی در توجه کردن به اطلاعات مرتبط با یک رویداد همبسته است (۳۱، ۳۲). Zlomuzica و همکاران (۱۴) با ارزیابی برانگیختگی عاطفی در طول دوره کدگذاری و بازیابی اطلاعات رویدادی و سفر ذهنی در زمان گزارش کردند که بین عملکرد شرکت‌کنندگان در آزمون حافظه واقعیت مجازی و نمره‌های خرده مقیاس استرس پرسشنامه نگرش‌های ناکارآمد رابطه وجود دارد. Quoidbach و همکاران (۱۹) دریافتند که افراد دارای روان رنجوری بالا در مقایسه با افراد دارای ثبات عاطفی، رویدادهای آینده را به شکلی منفی‌تری تجسم می‌کنند. نتایج پژوهش‌های دیگر در این زمینه نشان داد که تفاوت اصلی افراد افسرده و افرادی که دست به خودکشی زده‌اند با افراد سالم، فقدان تفکر مثبت در مورد آینده است (۳۳). MacLeod و Conway (۳۴) گزارش نمودند که تفکر آینده‌نگر مثبت همبستگی معناداری با بهزیستی ذهنی در جمعیت‌های عادی دارد. آن‌ها همچنین بیان نمودند که تجسمات مثبت‌تر از آینده رابطه مثبتی با شبکه اجتماعی گسترده‌تر پیرامون فرد دارد. از نظر تکاملی، سفر ذهنی نقش حائز اهمیتی در بهزیستی و شادکامی فرد در زندگی روزانه بازی می‌کند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که ۱۲ درصد از افکار روزانه ما در مورد آینده است و این افکار ذهنی اغلب افکار لذت‌بخشی هستند، زیرا افراد بیشتر تمایل دارند که خود را فردی موفق و کامیاب مجسم کنند نه فردی شکست‌خورده و ناکام (۳۳). از نظر زیست‌شناختی، به نظر می‌رسد که سفر ذهنی در زمان به‌منظور (۱) بهینه‌سازی فرایندهای تصمیم‌گیری، (۲) حل مسئله مؤثر، (۳) کسب آمادگی برای نیازهای آینده و (۴) شکل‌گیری قصدهای رفتاری برای انجام رفتارهایی در نقطه زمانی خاصی در آینده، در انسان تکامل یافته است (۱۵).

در تبیین نتایج فوق برخی نظریه‌های پیشگام در زمینه سفر ذهنی در زمان بیان کرده‌اند که تفکر آینده‌نگر رویدادی مستلزم بازسازی ذهنی رویدادهای گذشته، توانایی حفظ اطلاعات خاص مرتبط با این رویدادها با استفاده از سیستم حافظه کاری و

شبیه‌سازی صحنه‌های معطوف به آینده که در آن اطلاعات به‌دست آمده از گذشته برای حل مشکلی مشخص به‌کاربرده می‌شوند، است. نظریه‌ای که اخیراً در زمینه تکامل سفر ذهنی در زمان ارائه شده است بر اهمیت عملکردهای مرتبط با توجه و حافظه کاری به‌عنوان پیش‌نیازهای اصلی این سازه تأکید دارد (۳۵). ساخت تصویرهای ذهنی مثبت از آینده و فرایندهای دستیابی به آن می‌تواند انگیزه، پشتکار و عملکرد فرد را برای رسیدن به این آینده افزایش دهد، به فرد کمک کند تا اهدافش را به شکلی واضح و آشکار در ذهن مجسم کند و رفتارهایی که او را قادر می‌سازند تا به این اهداف دست یابد را در خود توسعه دهد. این کار انگیزه و پشتکار او را برای دستیابی به این آینده مثبت افزایش می‌دهد (۳۳). در مقابل نارسایی در سفر ذهنی در زمان می‌تواند منجر به کاهش انعطاف‌پذیری رفتاری و در نتیجه تداوم یافتن الگوهای رفتاری آسیب‌رسان گردند. در حمایت از چنین یافته‌هایی مشخص شده است که عملکرد ضعیف بیماران مبتلا به PTSD در آزمون سفر ذهنی در زمان می‌تواند با نارسایی‌های مختلف موجود در عملکردهای اجرایی نظیر انتقال و به‌روزرسانی اطلاعات یا ظرفیت حافظه کاری رابطه داشته باشد. همچنین اگرچه این عملکردها می‌توانند در بیماران افسرده نسبتاً سالم باقی بمانند، اما این بیماران اغلب نارسایی‌هایی در فرایندهای شناختی دیگر نظیر تخصیص منابع توجه دارند که این نارسایی‌ها نیز می‌توانند به‌اندازه نارسایی‌های قبلی منجر به عملکرد ضعیف و نارسایی در سفر ذهنی در زمان گردند (۱۴). به‌طور کلی، نارسایی‌های مشاهده شده در سفر ذهنی در زمان و حافظه آینده‌نگر در بیماران مبتلا به اختلال PTSD و بیماران افسرده می‌تواند با اختلالات روان‌شناختی همراه باشد. عواطف مؤلفه‌ای حائز اهمیت در شکل‌گیری حافظه رویدادی هستند و فقدان فعالیت عاطفی می‌تواند مانع از ذخیره‌سازی طولانی‌مدت اطلاعات در حافظه رویدادی گردد.

پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی است. داده‌های این پژوهش به‌صورت خود گزارشی جمع‌آوری گردید و بنابراین

احتمال سوگیری مطلوبیت اجتماعی در آن‌ها وجود دارد. پژوهش حاضر پژوهشی مقطعی بود؛ بنابراین یافته‌های آن روابط میان متغیرها را نشان می‌دهد، اما علت این روابط را نشان نمی‌دهند. به‌طور کلی، ماهیت دقیق رابطه بین سرگردانی ذهن و خلق منفی نامشخص است. پژوهش‌ها بیان نموده‌اند که خلق منفی می‌تواند یک پیشاینده یا یک پیامد سرگردانی ذهن باشد. پژوهش‌های آتی به‌منظور افزایش روایی و کاهش احتمال سوگیری پاسخ می‌توانند از روش‌های ارزیابی چندگانه، نظیر آزمون توجه پایدار به پاسخ استفاده کنند. روش‌های دیگری نظیر تصویربرداری عصبی می‌تواند روایی نتایج را افزایش دهد. این یافته کاربردهای مهمی برای فهم و درمان ترس از شادی دانشجویان دارد. همان‌طور که مشخص شد سرگردانی ذهنی با ترس از شادی همبسته است و درمان ترس از شادی مستلزم توجه به سرگردانی ذهنی است؛ بنابراین لازم است تا متخصصان هنگام کار و درمان مشکلات دانشجویان مبتلا به هیجانات منفی از جمله ترس از شادی به این سازه پیش‌آیند توجه کنند. مطالعه حاضر از این ایده حمایت می‌کند که افراد دارای ترس از شادی سوگیری‌هایی در سفر ذهنی در زمان (گذشته و آینده) دارند و این سوگیری‌های ذهنی در زمان با ترس از شادی رابطه مثبت دارند؛ بنابراین یک نیاز نظری برای متمایز ساختن شناختارهای متمرکز بر گذشته و آینده در سبب‌شناسی ترس از شادی وجود دارد.

تقدیر و تشکر

از کلیه مسئولان محترم دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند به‌طور خاص معاونت پژوهشی و همچنین تمامی دانشجویان شرکت‌کننده در این پژوهش صمیمانه تقدیر و تشکر می‌گردد. لازم به ذکر است که این مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند می‌باشد.

References

1. Joshanloo M, Park YO, Park Sh. Optimism as the moderator of the relationship between fragility of happiness beliefs and experienced happiness. *Personality and Individual Differences*. 2017; 106:61-3.
2. Luchesi BM, De Oliveira NA, De Moraes D, De Paula Pessoa RM, Pavarini SC, Chagas MHN.

- Factors associated with happiness in the elderly persons living in the community. *Archives of Gerontology and Geriatrics*. 2018; 74:83-7.
3. Joshanloo M, Jarden A. Individualism as the moderator of the relationship between hedonism and happiness: A study in 19 nations. *Personality and Individual Differences*. 2016; 94:149-52.
 4. Gilber P, McEwan K, Catarino F, Baiao R, Palmeira L. Fears of happiness and compassion in relationship with depression, alexithymia, and attachment security in a depressed sample. *British Journal of Clinical Psychology*. 2014; 53(2):228-44.
 5. Joshanloo M. Fear and fragility of happiness as mediators of the relationship between insecure attachment and subjective well-being. *Personality and Individual Differences*. 2018; 123:115-18.
 6. Yildirim M, Aziz IA. Psychometric properties of Turkish form of the Fear of Happiness Scale. *The Journal of Happiness & Well-Being*. 2017; 5(2):187-95.
 7. Poerio GA, Totterdell P, Miles E. Mind-wandering and negative mood: Does one thing really lead to another. *Consciousness and Cognition*. 2013; 22(4):1412-21.
 8. Carciofo R, Song N, Du F, Wang MM, Zhang K. Metacognitive beliefs mediate the relationship between mind wandering and negative affect. *Personality and Individual Differences*. 2017; 17:78-87.
 9. Luo Y, Zhu R, Ju E, You X. Validation of the Chinese version of the Mind-Wandering Questionnaire (MWQ) and the mediating role of self-esteem in the relationship between mind-wandering and life satisfaction for adolescents. *Personality and Individual Differences*. 2016; 92:118-22.
 10. Mrazek MD, Phillips DT, Franklin MS, Broadway JM, Schooler JW. Young and restless: Validation of the Mind-Wandering Questionnaire (MWQ) reveals disruptive impact of mind-wandering for youth. *Frontiers in Psychology*. 2013; 4:560.
 11. Marchetti I, Koster EH, De Raedt R. Mindwandering heightens the accessibility of negative relative to positive thought. *Consciousness and Cognition*. 2012; 21(3):1517-25.
 12. Deng Y-Q, Li S, Tang Y-Y. The relationship between wandering mind, depression and mindfulness. *Mindfulness*. 2014; 5(2):124-8.
 13. Killingsworth MA, Gilbert DT. A wandering mind is an unhappy mind. *Science*. 2010; 330:932.
 14. Zlomuzica A, Woud ML, Machulska A, Kleimt K, Dietrich L, Wolf OT et al. Deficits in episodic memory and mental time travel in patients with posttraumatic stress disorder. *Progress in Neuropsychopharmacology & Biological Psychiatry*. 2018; 83:42-54.
 15. Breeden P, Dere D, Zlomuzica A, Dere E. The mental time travel continuum: on the architecture, capacity, versatility and extension of the mental bridge into the past and future. *Reviews in the Neurosciences*. 2016; 27(4):421-34.
 16. Noël X, Saeremans M, Kornreich CH, Jaafari N, D'Argembeau D. Future-oriented mental time travel in individuals with disordered gambling. *Consciousness and Cognition*. 2017; 49:227-36.
 17. Fogarty L, Rendell L, Laland KN. Mental time travel, memory and the social learning strategies tournament. *Learning and Motivation*. 2012; 43(4):241-6.
 18. Corcoran R. The allusive cognitive deficit in paranoia: the case for mental time travel or cognitive self-projection. *Psychological Medicine*. 2010; 40(8):1233-7.
 19. Quoidbach J, Hansenne M, Mottet C. Personality and mental time travel: A different approach to autothetic consciousness. *Consciousness and Cognition*. 2008; 17(4):1082-92.
 20. Conway MA, Meares K, Standart. S. Images and goals. *Memory*. 2004; 12(4):525-31.
 21. Greitemeyer T, Wurz D. Mental simulation and the achievement of health goals: The role of goal difficulty. *Imagination, Cognition, and Personality*. 2006; 25(3):239-51.
 22. Joshanloo M. The influence of fear of happiness beliefs on responses to the satisfaction with life scale. *Personality and Individual Differences*. 2013; 54(5):647-51.

23. Hooman HA. Analysis of multivariate data in behavioral research. 1st ed. Tehran: Peyke Farhang; 2010. [In Persian]
24. Joshanloo M, Lepshokova ZKh, Panyusheva T, Natalia A, Poon WC, Yeung VW, Jiang D. Cross-cultural validation of the fear of happiness scale across 14 national groups. *Journal of Cross-Cultural Psychology*. 2014; 45(2):246-64.
25. Eren E. Self-efficacy beliefs and mental time travel ability: Uncovering a hidden relationship in educational settings. *Learning and Individual Differences*. 2009; 19(4):513-17.
26. Wang Y, Xu W, Zhuang C, Liu X. Does mind wandering mediate the association between mindfulness and negative mood? A Preliminary Study. *Psychological Reports*. 2017; 120(1):118-29.
27. Mahmood Aliloo M, Bakhshipour A, Matinpour B. The role of spontaneous mind-wandering and dispositional mindfulness in predicting obsession symptoms in the college students. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2018; 24(2):202-15. [In Persian].
28. Stawarczyk D, Majerus S, Vander Linden M, D'Argembeau A. Using the daydreaming frequency scale to investigate the relationships between mind-wandering psychological well-being, and present-moment awareness. *Frontiers in Psychology*. 2012; 3:363.
29. Carciofo R, Du F, Song N, Zhang K. Mind wandering, sleep quality, affect and chronotype: An exploratory study. *PLoS ONE*. 2014; 9(3):e91285.
30. Seli P, Risko EF, Purdon C, Smilek D. Intrusive thoughts: Linking spontaneous mind wandering and OCD symptomatology. *Psychological Research*. 2017; 81(2):392-8.
31. Kamkwalala AR, Newhouse PA. Beyond acetylcholinesterase inhibitors: novel cholinergic treatments for Alzheimer's disease. *Current Alzheimer Research*. 2017; 14(4):377-92.
32. Kirova AM, Bays RB, Lagalwar S. Working memory and executive function decline across normal aging, mild cognitive impairment, and Alzheimer's disease. *BioMed Research International*. 2015; 748212.
33. Quoidbach J, Wood AM, Hansenne M. Back to the future: The effect of daily practice of mental time travel into the future on happiness and anxiety. *The Journal of Positive Psychology*. 2009; 4(5):349-55.
34. MacLeod AK, Conway C. Well-being and the anticipation of future positive experiences: The role of income, social networks, and planning ability. *Cognition Emotion*. 2005; 19(3):357-74.
35. Dere E, Dere D, De Souza Silva MA, Huston JP, Zlomuzica A. Fellow travellers: working memory and mental time travel in rodents. *Behavioural Brain Research*. 2018; 352:2-7.

The Role of Mind Wandering and Mental Time Travel in Predicting of Fear of Happiness

Amir Mohammad Jalalian¹, Qasem Ahi²

Original Article

Abstract

Aim and Background: Fear of negative emotions plays an important role in maladaptive adjustment. When such emotions are experienced, individuals may be involved in emotional avoidance. Accordingly, the present study was conducted to investigate the role of mind wandering and mental time travel in predicting of fear of happiness.

Methods and Materials: The research method was descriptive from type of correlation. The statistical population of this study was all students of Islamic Azad University of Birjand in the academic year of 2017-2018. The number of sample members in this study was considered to be 500. A cluster sampling method was used to select the sample. Data gathering was conduct using Fear of Happiness Scale (FSH), Mind Wandering Questionnaire (MWQ) and Mental Time Travel Scale (MTTS). Analyzing the data was carrying out by multiple regression.

Findings: Findings showed that there is a positive and significant correlation between mind wandering and fear of happiness. Also, there is a negative and significant relationship between mental time travel (past and future) with fear of happiness. In addition, it was found that the fear of happiness were predicted through mind wandering, mental time travel in the past, and mental time travel in the future. The three models all account for over 19% of the variance fear of happiness (R Square= 0.19).

Conclusions: The findings of the present study showed the roles of mind wandering and mental time travel in predicting of fear of happiness. Therefore, considering the role of these predictive variables by experts, therapists and planners seem to be necessary when working with students, and particularly in counseling and therapeutic centers.

Keywords: Happiness, Mental time travel, Mind wandering.

Citation: Jalalian MT, Ahi Q. **The Role of Mind Wandering and Mental Time Travel in Predicting of Fear of Happiness.** J Res Behav Sci 2019; 17(1): 12-21.

Received: 2019.04.15

Accepted: 2019.07.07

1- M.A in Clinical Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran.

Corresponding Author: Qasem Ahi, Email: ahigh1356@yahoo.com